

ראש המועצה יומנו של

רוח משגב היא רוח של שיתוף פעולה, קיום משותף, קיימות, סובלנות, דמוקרטיה ופולורליזם.

אנחנו עוסקים בבניית יישובים כפריים קטנים וברי קיימא לקהילות שחולמות חלומות משותפים על שלום, אחריות חברתית, פיתוח כלכלי של הפריפריה וקהילתיות.

אנחנו פועלים במרחב שהוא מגוון חברתית ותרבותית מזה אלפי שנים.

אנחנו פועלים במרחב שסובל מתת-פיתוח של שירותי בריאות, השכלה גבוהה, תחבורה ותעסוקה.

אנחנו סובלים מעלייה ביוקר המחייה יותר מתושבי "מדינת תל אביב" מכמה סיבות:

- ההשתכרות בפריפריה נמוכה מהמרכז ב-30%-50%.
- מחירי המוצרים והשירותים בפריפריה גבוהים ב-5%-10%.
- הצורך בשימוש בתחבורה לעבודה ולצריכת שירותים חיוניים גבוה.
- הנגישות לתחבורה ציבורית זולה נמוכה/ לא קיימת.

אנחנו חלק מהגשמת חלום השיבה למולדת של העם היהודי וניסיון לבנות מדינה ש"תקיים שיוון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין; תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות; תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות; ותהיה נאמנה לעקרונותיה של מגילת האומות המאוחדות." (מתוך מגילת העצמאות).

חלק מהותי בשליחותינו ועיסוקינו הוא מימוש החזון של בניית יישובי קבע חדשים לתושבי הגליל הבדואים, הסדרת תשתיות מתאימות וסגירת פערים בחינוך, בתעסוקה ובפיתוח כלכלי.

מאז היווסדם, יישובי משגב פתוחים ומזמינים לכל העדות, כל הדתות והלאומים, כל סוגי האוכלוסיות, כל סוגי המשפחות, כל הגילאים, כל מי ששותף לאתגרים ולחלומות.

מאז היווסדם יישובי משגב שונים אחד מהשני ומאפשרים ומעודדים שונות וייחודיות רוחנית, אידיאולוגית, תרבותית וחברתית.

לצד, חלק מהקרעים בחברה פועלים נגד מימוש חלומותינו.

- כשהחברה הערבית חשה הזנחה/קיפוח/אפלייה.

- כשהחברה החרדית חשה הזנחה/קיפוח/אפלייה.

- כשחלקים מהחברה היהודית חשים הזנחה/קיפוח/אפלייה.

- כשבעולם הליכי "פרבור" נתפסים כנגיעה בשטחים הפתוחים ובכדור הארץ.

- כשמפסיקים להקשיב אחד לשני.

- כשקהילתיות וקואופרציה נדרסת ע"י נאו-ליברליזם ונארטיבים לאומניים.

- כשקרע נפער בחברה סביב רפורמה משפטית/ הפיכה שלטונית.

- כשרמת האלימות בחברה נוסקת.

- כשאין הסכמות על "חוקי המשחק".

- כאשר זהות הופכת ל"שבטיות".

לצד, יישובי משגב לעתים מואשמים בהאשמות שווא ובחטאים שלא חטאנו

זה הרגע לזכור את המשותף לנו ולהתרכז בבנייה (ולא בהרס), בדו-שיח (ולא בהתלהמות), בקליטה בפתיחות ובאהבה - בהגשמת חלום ההתיישבות והבינוי הקהילתי בחבל ארץ מיוחד במינו - הגליל!

לפני שבוע הצגתי את עיקרי דרישותינו

(ראשי מועצות אזוריות) לשינויים במדיניות התכנונית והקרקעית לממשלה -

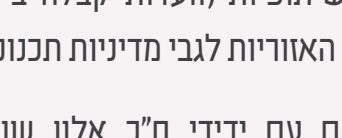
- הגדלה פיזית של יישובים קהילתיים ואפשרות לתוספת יח"ד.

- הקצאת קרקע לאגודות ביישובים קהילתיים לבניית דיור להשכרה.

- הקצאת קרקע לאגודות ביישובים קהילתיים לבניית מבני תעסוקה.

- הקצאת קרקע לבני מקום מחוסרי דיור זכאי משרד השיכון ב 10%-20% משוויזי כפי שנהוג ביישובים עירוניים סמוכים.

אמשיך לעדכן...

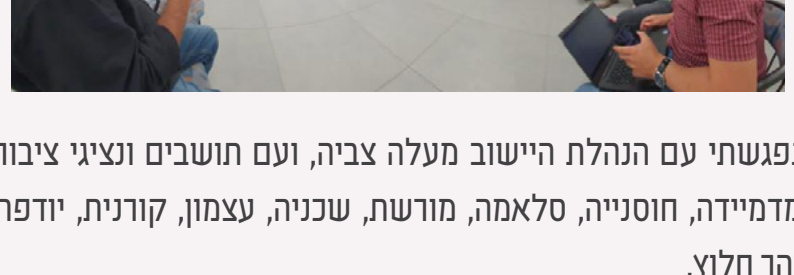

נפגשתי יחד עם ידידי אייל בן ראובן עם גיורא איילנד, יום טוב סמיה, גרשון הכהן, ישראל שגיא ועוד פעילים חברתיים יוצאי תפקידים בכירים במערכת הבטחון. סוכם שהפורום יתמוך בהרחבת תחולת פקודת האגודות השיתופיות (וועדות קבלה ביישובים קהילתיים), ובדרישות המועצות האזוריות לגבי מדיניות תכנונית וקרקעית.

שוחחתי ארוכות גם עם ידידי ח"כ אלון שוסטר, לגבי עמדות האופוזיציה להצעת הרחבת תחולת פקודת האגודות השיתופיות (וועדות קבלה), והחלטות ממשלה צפויות לגבי המדיניות התכנונית והקרקעית ב"לב הגליל".

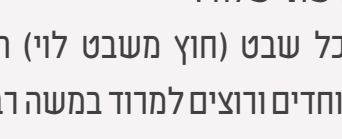
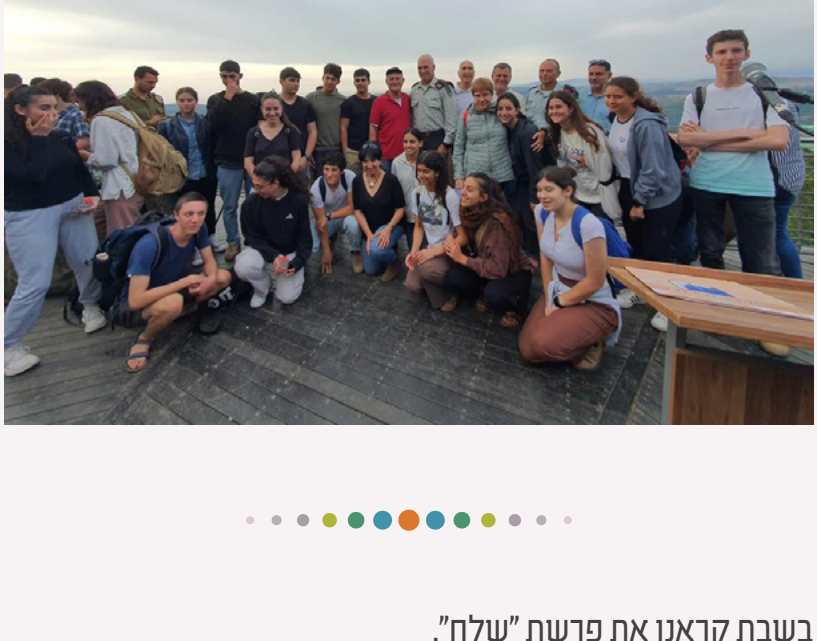
נפגשתי השבוע עם עמיתי ראשי המועצות/ עיריות כרמיאל, ראמה, בית זרזיר, ועם הנהלת מרכז השלטון האזורי.

נפגשתי השבוע עם הנהלת היישוב הר חלוץ ותושבים ופעילים ביישוב.

נפגשתי עם הנהלת היישוב מעלה צביה, ועם תושבים ונציגי ציבור מדמיידה, חוסנייה, סלאמה, מורשת, שכניה, עצמון, קודנית, יודפת והר חלוץ.

התרגשתי מאוד לייצג את "תושבי הצפון" בטקס לזכר חללי מלחמת לבנון השנייה במעמד משפחות שכולות, נציגי צה"ל ובנוכחות חלמידים מבית ספר קציר מקמפוס משגב. הטקס נערך במצפור הר אדיד ממנו נשקף כל דרום לבנון.

בשבת קראנו את פרשת "שלח".
12 מרגלים, אחד מכל שבט (חוץ משבט לוי) תרים בארץ וחוזרים לדווח. בני ישראל פוחדים ורוצים למרוד במשה רבינו ולחזור למצרים. ה' מתערב ומתכנן להשמיד את כל העם. משה מבקש מחילה בשם העם "סֹלְחָנָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ ... וְאִמְרוּ ה' סֹלְחָנִי כְּדַבְּרְךָ." (במדבר י"ד, י"ט-כ') בעקבות "חטא המרגלים" בני ישראל נדדו ארבעים שנה במדבר, עד שמתו כל "דור המדבר". שנה של נדודים עבור כל יום שנתו המרגלים את הארץ. מעניין שבסמיכות אנו מצוים במצוות קרבן מיוחד "וְכִי תִשָּׂאוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה... - קרבן למקרה של שגיאה/ טעות. מעניין שהפרשה מסתיימת בפירוט מצוות ציצית. "לְמַעַן תִּזְכְּרוּ... וְהֵייתֶם קְדֹשִׁים..." (שם ט"ו, מ') אותה פסקה שאנו מדקלמים "פעמיים ביום באהבה". הרב יונתן זקס מצטט בהקשר לפרשת ציצית את הפילוסוף לודוויג וויטגנשטיין בעניין חשיבות ה"תזכורת". התזכורת היא חשובה תמיד, במיוחד ברגעים של היסח הדעת, תאוה ופחד. אנו וקוקים להיזכר שהמוסר מצווה לנו שהתנהגותנו תתאים לערכים מסויימים - למשל "תִּזְכְּרוּ אֶחָת וְאֶמְשָׁפֵט אֶחָד וְהָיָה לְכֶם וְלִגְרַי וְלִגְרַי אֶתְכֶם." (שם ט"ו, ט"ז). אני מאחל לכולנו שנוכח ושונוכח ושנפעל בהשתדלות, בהיזכרות ומתוך כבוד לזכרון. שבוע טוב!

**שלכם,
דני עברי**